

персоналу вкладені інвестиції у розвиток людських ресурсів є виправданими. Таким чином, організація виховує потрібних їй працівників.

Дійсно, коучинг є найбільш ефективним стилем управління персоналом, потужним інструментом, що дозволяє постійно розвиватися в сучасних економічних умовах. Хоча тема коучингу не є повністю дослідженою та вивченою в усіх її аспектах, проте організація, що засвоїла цей метод управління отримує значну кількість конкурентних переваг та відкриває для себе нові сфери та засоби мотивації праці.

Отже, розвиток коучингу є затребуваним та найбільшого успіху зможуть досягти ті керівники, що зрозуміють сутність коучингу й скористуються порадами всесвітньо відомих та визнаних управлінців, які пройшли його.

Список використаних джерел

1. У. Тімоті Голвей «Внутрішня гра в теніс» – Альпіна Бізнес Букс, 1974. – 252 с.
2. Котовська І. Коучинг як новий метод управління персоналом [Електронний ресурс] / Ірина Котовська, Роман Оксентюк, Юрій Вовк // Соціально-економічні проблеми і держава. – 2016. – Вип. 1 (14). – С. 178-184. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2016/16kivhrm.pdf>

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ДИНАМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Н. О. ВОЛГІНА, ст. викл.

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

nvolgina30.06@gmail.com

Невід’ємною умовою ефективного функціонування та розвитку підприємств будівельної індустрії в умовах динамічного ринкового середовища є удосконалення діяльності. Це обумовлене насамперед змінами зовнішнього середовища ведення будівельного бізнесу, а також змінами у завданнях, що стоять перед підприємствами, та умов для їх вирішення.

Сучасному зовнішньому середовищу притаманні такі ключові ознаки як складність, невизначеність та динамізм. Ринкове середовище, в якому

функціонують будівельні підприємства, характеризується посиленням конкуренції на ринку будівельної продукції; швидкою зміною ринкової кон'юнктури; орієнтацією на споживача та його потреби для забезпечення успішної діяльності.

В ринкових умовах проблема забезпечення ефективності господарської діяльності підприємства тісно пов'язана з проблемою забезпечення його конкурентоспроможності. Неспроможність підприємства забезпечити необхідний рівень ефективності діяльності призводить до втрати конкурентоспроможності. Неефективне господарювання є перешкодою на шляху успіху підприємства в конкурентному ринковому середовищі. Конкуренція є тим ринковим фактором, який спонукає підприємства до вдосконалення всіх сфер його господарської діяльності та підвищення рівня її ефективності. Таким чином, в ринкових умовах підвищення ефективності діяльності підприємства є необхідною умовою забезпечення його конкурентоспроможності.

В ринкових умовах господарювання перед будівельними підприємствами постають нові більш складні завдання, які потребують від них наявності нових компетенцій, а саме:

- адаптуватися до динамічних змін в ринковому середовищі шляхом забезпечення гнучкості в усіх без винятку складових діяльності підприємства (виробничій, фінансовій, управлінській, інформаційній тощо);
- формувати та реалізовувати стійкі конкурентні переваги задля забезпечення тактичної та стратегічної конкурентоспроможності;
- впроваджувати систему стратегічного планування та прогнозування діяльності;
- удосконалювати аналітичне та інформаційне забезпечення діяльності і розвитку підприємства.

Як свідчить світовий досвід, для підприємств будівельної галузі, показник конкурентоспроможності в багатьох випадках є одним з основних для ефективного існування на ринку. Підвищення конкурентоспроможності є необхідною умовою ефективного функціонування і розвитку будівельних підприємств з огляду на особливості галузі та динамізм зовнішнього середовища. При цьому підприємству потрібно мати таку сукупність властивостей і характеристик його бізнес – процесів, що дозволять забезпечити ефективність функціонування підприємства при будь-яких змінах зовнішнього і внутрішнього середовища.

Сучасне будівельне підприємство являє собою складну організаційно-технічну, соціально-економічну та інформаційну систему, яка складається з великої кількості елементів та характеризується значною кількістю і складністю зв'язків між ними. Основною умовою пристосування підприємства як системи до динамічного зовнішнього середовища і нестійкого спектру внутрішніх чинників є здатність цілеспрямовано адаптуватися до цих змін.

При цьому єдиною формою адаптації, яка відповідає динамічним умовам ведення будівельного бізнесу, є самовдосконалення будівельних підприємств шляхом перебудови внутрішньої структури шляхом постійного додавання до існуючих елементів нових, що забезпечує необхідний рівень гнучкості та сприяє підвищенню рівня конкурентоспроможності.

Розробка стратегії підприємства в цілому і окремих її складових, зокрема стратегії забезпечення конкурентоспроможності, є прерогативою менеджменту підприємства, тому вдосконалення управління є одним з важливих напрямків удосконалення діяльності сучасного будівельного підприємства і забезпечення високого рівня його ринкової конкурентоспроможності в довгостроковій перспективі. Аналіз останніх досліджень з проблем менеджменту в будівельній галузі дозволяють зробити висновки про виражену тенденцію розвитку організаційних форм управління великих вітчизняних будівельних підприємств з урахуванням посилення нестабільності навколишнього середовища. Складні взаємозв'язки і залежності, що мають місце в сучасній практиці будівельних підприємств, обумовлюють потребу в створенні систем управління, які враховували б складність внутрішнього і динамізм зовнішнього середовища і забезпечували швидкість і гнучкість пристосування до їх змін.

Стратегічне управління будівельним підприємством передбачає реалізацію комплексу заходів, які створюють умови для довгострокового ефективного функціонування підприємства в ринкових умовах. Серед таких заходів важливе місце належить формуванню та удосконаленню організаційної структури. При цьому основними вимогами до структури управління будівельних підприємств мають бути наступні: відповідність місії та стратегії підприємства, а також його життєвому циклу; забезпечення відповідного потенціалу розвитку; можливість швидко реагувати на зміни та адаптуватися до них.